

[Bolligministeren]

I reglerne for tildeling af almennyttige boliger er der en bestemmelse, hvorefter en kommunalbestyrelse kan stille krav om, at indtil hver fjerde ledige lejlighed stilles til rådighed for kommunen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen (boligbyggerilovens § 14, stk. 2). Herudover kan kommunalbestyrelsen og et almennyttigt boligselskab indgå aftale om, at et antal ledige lejligheder stilles til rådighed til samme formål (lovens § 14, stk. 3).

Flytninge og indvandrere med påtrængende boligsociale problemer vil der kunne anvises boliger efter denne bestemmelse på lige fod med andre boligsøgende med påtrængende boligsociale problemer.

For støttede ungdomsboliger, der er opført i medfør af den efter den 31. december 1977 gældende boligbyggerilovgivning, gælder tilsvarende regler.

For støttede ungdomsboliger, der er opført i medfør af den i perioden 1. april 1946–31. december 1977 gældende lovgivning, hvortil den berettigede personkreds er alle unge uddannelsessøgende, er der ved bekendtgørelse nr. 105 af 10. marts 1987 fastsat regler om, at unge flytninge, der har fået opholdstilladelse efter bestemmelserne i udlændingelovens §§ 7 og 8, samt unge, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, i indtil 18 måneder efter opnåelse af opholdstilladelse er sikret adgang på lige fod med øvrige unge uddannelsessøgende. Der er således ikke tale om fortrinsstilling i forhold til andre unge uddannelsessøgende.

For så vidt angår ældreboliger etableret efter ældreboligloven gælder som udgangspunkt, at kommunalbestyrelsen har anvisningsretten til disse boliger, som anvises til ældre eller personer med handicap efter en behovsvurdering.

Flytninge og indvandrere vil også her kunne anvises boliger på lige fod med andre boligsøgende til de pågældende boliger.

For støttede private andelsboliger er ikke fastsat regler om flytninges og indvandreres adgang til at blive andelshavere.

»Ministeren bedes i forlængelse af spørgsmål nr. S 120 oplyse, hvordan DSB foretager sine beregninger af tilbudspriser på godstransport.«

Begrundelse

Svaret bedes tage udgangspunkt i en godstransport med EUR-paller med en vægt på 150 kg pr. palle og en højde på maksimalt 190 cm, der transporteres fra Års til Padborg og fra Års til Ringe.

Det bedes i svaret oplyst, hvad priserne og de faste omkostninger er for henholdsvis 1–3 paller, 4–10 paller og 11–20 paller.

Svar (14/11 91):

Trafikministeren (Torben Rechendorff, fg.):

I mit svar på ovennævnte spørgsmål S 120 er der redegjort for fremgangsmåden ved DSB's beregning af pristilbud på godstransport. Jeg kan endvidere oplyse, at i den politiske aftale af 16. januar 1990 om rammer for DSB 1990-93, tiltrådt af regeringen, Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne, forpligtedes regeringen til at fremsætte forslag til ændring af lov om DSB for at indføre et nyt og friere takstfastsættelsessystem. Parterne var enige om at give DSB bedre muligheder for løbende at tilpasse sig markedet.

I bemærkningerne til lov af 14. marts 1990 om ændring af lov om DSB fremgår:

»Beføjelsen til prisdifferentiering skal ses i sammenhæng med skærpede resultatkrav til DSB, herunder særlige resultatkrav til delsektorer. Disse resultatkrav forhindrer, at DSB gennem dumpingpriser vil kunne gennemføre en urimelig konkurrence.«

Konkrete oplysninger om beregning af priser og omkostninger finder jeg det ikke korrekt at give, dels fordi DSB's omkostningsforhold og konkurrencesituation vil være forskellige fra tilfælde til tilfælde, dels fordi sådanne oplysninger vil kunne svække DSB's konkurrencemuligheder.

Spm. nr. S 142

Til *trafikministeren* (7/11 91) af:

Ole Donner (FP):

Spm. nr. S 143

Til *kulturministeren* (7/11 91) af:

Lise Hækkerup (S):